

oktober 1969
16e jaargang - Afl. nr. 3

Gilde St. Sebastiaan, Oisterwijk

Leo Knevel, wie kent hem niet ? De strijder voor zijn Gilde en de tradities? Eens Koning, Hoofdman, thans Ouderling, 70 jaren oud en 50 jaren Gildebroeder !

van de redactie

Bijdragen: voor de volgende aflevering (Kerstnummer), ook van de correspondenten, dienen uiterlijk op zaterdag 22 november in het bezit van de redactie te zijn.

Losse nummers: Naarmate het aantal abonne's stijgt, wordt de vraag naar vorige nummers groter; Gildebroeders die hun blad niet bewaren, worden dringend verzocht dit terug te zenden aan de administratie.

Boekbespreking: In deze aflevering zou wijlen Douarière Jhr. Mr. R. A. van Ryckevorsel een bespreking wijden aan het onlangs verschenen boekwerk „Het Vendel” van de hand van Jan Toorians; de mens wikt.....

Foto's van overleden Gildebroeders kunnen vanwege het nijpend plaatsgebrek in dit blad uitsluitend in pasfoto-formaat worden geplaatst. Alleen in zeer bijzondere gevallen kan van deze regel worden afgeweken.

ST. JANSILDE SOERENDONK 325 JAAR

De Gulde van S. Joannes Baptista tot Soerendonck, 1644—1969, organiseerde een grootse Kringdag voor Kempenland en gaf bij die gelegenheid een uitzonderlijk fraai

OPROEP

Zouden er misschien mensen zijn, die (nog) iets weten te vertellen over het bestaan van een Gilde te Dongen? Mededelingen dienaangaande worden gaarne ingewacht door de heer H. J. K. Brouwers, Hoge Ham 76 te Dongen.

programmaboekje uit, waarin vooral voor ons Gildebroeders belangrijk is de beschrijving van de St. Jansgilde door de tijden heen. De oplage bleek aanvankelijk voldoende, doch er was zoveel vraag, dat nog snel bijgedrukt werd, doch nu blijken er nog een kleine honderd exemplaren over.

Iedere Gildebroeder, die belang stelt in de geschiedenis van St. Jan Soerendonk in het bijzonder en van het Gildeleven in het algemeen, kan nog een exemplaar bekomen voor de gereduceerde prijs van f 2,50 per stuk.

Adres: de heer L. van Exel, Dorpstraat 67 te Soerendonk, Postrekeningnr. 1097838 onder vermelding: feestgids St. Jansgilde.

De redactie kan een bestelling op deze fraaie feestgids van harte aanbevelen.

„De Gildetrom”, driemaandelijks tijdschrift van de Kring „Het Kwartier van Oirschot”, aangesloten bij de Federatie van Noord-Brabantse Schuttersgilden.

Redactie: C. A. B. A. M. Schade, De Hooge Braaken, Moergestel, telefoon 04243-370.

Redactieraad: Het Kringbestuur van „Het Kwartier van Oirschot”.

Correspondenten: voor de Federatie: Math. E. M. van der Voort, Valklaan 6, Eindhoven

voor Oirschot: Th. A. van de Loo, Jan van Galenstraat 2, Oirschot

voor Peelland: Alph. G. M. Niessen, Veestraat 43, Helmond

voor Maasland: Jan Th. M. Toorians, Willibrordusstraat 4, Loon op Zand.

voor Het Land van Cuyk: G. H. Delahaye, Spoorstraat 101, Gennepe.

voor Kempenland: Math. E. M. van der Voort, Valklaan 6, Eindhoven.

Administratie: H. A. J. van Erve, Rootven 60, Moergestel, telefoon 04243-306.

Betalingen: Boerenleenbank te Hilvarenbeek; postrekening van de bank: 1079104.

Typografische verzorging: Drukkerij Harry Bek en Zn., Hoogstraat 5-7, Veghel, telefoon 04130-3411.

Particuliere abonnementen: f 3,— per jaar franco thuis.

(Advertenties: voor vier nummers f 25,— (¼ pag.), f 50,— (½ pag.), f 100,— (1 pag.), f 200,— (2 pag.).)

Het jubilerende St. Jansgilde van Soerendonk.

In memoriam

**Douarière Jhr. Mr. R. A. van Rijckevorsel
Dr. Maria Luisa Antonia Christina Huberta
Friedericka Reichsfreilin von Fürstenberg**

Als een donderslag bij helderen hemel overviel ons het bericht van het overlijden van de echtgenote van wijlen Jhr. Mr. R. A. van Rijckevorsel, onze Oud-Voorzitter van de Federatie.

Veel te jong nog werd deze werkzame, zorgzame en hoogst intelligente vrouw door O.L. Heer weggeroepen van haar gezin en van ons Gildebroeders. Dat dit verlies door de Gildebroeders werd begrepen, werd duidelijk aangetoond bij de begrafenis, waar het Gilde van St. Joris uit Berlicum, van welk Gilde zij Beschermvrouwe was, de Gildehandelingen verrichtte, doch zeker ook door de aanwezigheid van vooral zeer veel bestuursleden en Gildebroeders uit alle 5 kringen van de Federatie.

Voor het nageslacht moge worden vastgelegd dat Mevrouw van Rijckevorsel enorme en vele diensten heeft gehad voor Gilden van Brabant. Het Federatiebestuur heeft enkele jaren geleden dit willen erkennen en belonen door haar het erelidmaatschap te willen aanbieden tijdens een Federatie-vergadering, gehouden te haren huize, de Wamberg in Berlicum.

Haar kennis en wetenschap over oude papieren, zilver, standaards en vaandels was algemeen bekend. Haar uitspraken over deze Gilde-eigendommen waren gedocumenteerd en daarom juist. Heel moeilijk zal zij te vervangen zijn bij de keuringen op onze Gildedagen. Iedere Gildebroeder zal haar van naam hebben gekend, doch zal zij aan velen niet zijn opgevallen. Dit komt door haar enorme bescheidenheid. Als het maar enigszins kon, bleef zij op de achtergrond om maar niet op te vallen. Tezamen met haar man, en later alleen, hield zij van de Gilden om hun corlijkheid, om haar geschiedenis, om haar tradities, om de rijke mooie eigendommen.

Aan het graf werd namens alle Gildebroeders een kort woord gesproken door ondergetekende. Wij hebben haar de eer gebracht, die zij zo ten volle verdiende en dat op de wijze zoals alleen Gildebroeders dit kunnen doen, d.w.z. met eerlijke overtuiging.

Moge deze edele vrouwe rusten in vrede en moge zij vooral ook voortleven in de harten van hen die haar mochten kennen en in Uw aller gebeden.

Jan van de Mortel,
Opperdeken van de Federatie

Onze Gilden en ons Vorstenhuis

In het juli-nummer van De Gildetrom is terecht aandacht gewijd aan de zestigste verjaardag van Hare Majesteit. Wie het leven van Koningin Juliana overschouwt komt tot de bevinding dat, de oorlogsjaren even terzijde gelaten, juist de laatste vijf jaren van

dat leven bepaald niet de gemakkelijkste zijn geweest. Merkwaardigerwijs vielen die samen met een onstuimige liturgie-vernieuwing in de R.K. Kerk hier te lande niet alleen maar ook met een niet minder onstuimige ontwikkeling in de gezagsopvattingen. Als er ooit reden was geweest — een reden die er nog is — in het openbaar te bidden voor de vorstin en haar Huis, dan was en is het toch wel toen en nu. In de orde van dienst van zowel de protestantse Kerken als van de Nederlandse Kath. Kerk bestond er vóór de oecumene al deze overeenkomst: in beide soort diensten werden psalmen, c.q. psalmgedeelten gezongen of gebeden en werd de Koningin in een officieel gebed ingesloten.

Wat er van de psalmen in het Misformulier is overgebleven weet ieder maar met het gebed voor de Koningin dat elke zondagse Hoogmis besloot is het zo mogelijk nog erger geworden. Na het „Gaaf nu allen heen in vrede” is er in vrijwel geen enkele katholieke parochie meer plaats voor het Gregoriaanse „Domine, salvum fac reginam nostram”. Waar wordt nog de zondag na Koninginnedag de Hoogmis besloten met het Te Deum? Onder de bezetting... ja, toen zong een volle kerk het luidop mee als het koor het „Domine salvum fac” inzette.

Toen stonden inwoners van St. Michiels-gestel zich verkneukelend te luisteren als uit de open ramen van een klaslokaal van het seminarie waar toen gijzelaars waren ondergebracht de klanken van het meerstemmige gebed voor de Koningin overwoelen uit de compositie van Giessen, ten gehore gebracht onder leiding van een muzikaal kapelaan-gijzelaar, thans pastoor Brans te Westerhoven. Wat dit alles met ons gildeleven te maken heeft?

Dit: de gilden bejveren zich waardevolle tradities in stand en het gezag hoog te houden. Van dit laatste getuigt de goede gewoonte bij veruit de meeste gilden om na afloop van de jaarlijkse Gildemis de burgemeester en de pastoor over te vendelen als symbool van gildetrouw aan de vertegenwoordigers van burgerlijk en kerkelijk gezag. De parochieherder vertegenwoordigt de bisschop en is dus niet zo-maar een priester, evenmin als de burgemeester zo-maar een ambtenaar is want hij is „orgaan van de Kroon”.

Welnu, in de Gildemis verenigen zich de gildebroeders en gildevrienden in eerbied voor de kruisdood van Christus en Zijn verbond met de mensheid. Is het dan niet zinnig die plechtigheid te besluiten met een biddend eerbewijs voor haar die de uitvoerende macht over haar onderdanen uitoefent? Vandaar deze suggestie: laten de gilde-overheden als zij hun gildemis ter pastorie komen bespreken hun pastoor nu eens verzoeken om tenminste één maal in het jaar na afloop weer het „Domine, salvum fac reginam nostram”, Heer, schenk zegen aan onze Koningin” in te zetten. Wij kunnen ons niet voorstellen dat ook maar één parochieherder zo'n verzoek naast zich neer zou leggen. In de meeste plaatsen is er nog wel voldoende van een kerkkoor over om dit zeer

eenvoudige Gregoriaanse gezang — met het slotgebed mee niet meer dan driekwart minuut beslaande! — uit te voeren. Zou zelfs dat ontbreken, waarom zouden dan niet de gildebroeders zelf die paar regels zingen? Wij zijn benieuwd naar de reacties op dit voorstel, juist uit een milieu dat in verre

oorsprong beoogt een geestelijke broederschap te vormen waaraan later het beschermend element is toegevoegd: pro aris et focis, voor outer en herd.

Waalre

S. H. A. M. Zoetmulder

Is 'de vogel' een papegaai?

„Onder de zilveren vogels treft men verschillende soorten: de een gelijkt meer eene duif of kleinen tuinvogel, de ander een valk („adelaar”), de derde een haan”. Deze uitspraak van de grote gilde-kenner J. A. Jolles heeft me altijd dwars gezeten, omdat hij blijkbaar onjuist is. Daarbij komt nog, dat in verscheidene gildekaarten uitdrukkelijk een „papegaai” wordt genoemd. Het ontbreken van enige kleur maakt het determineren van de vogelsoort niet eenvoudiger, maar de zware bek en de vrij korte of opvallend lange staart verwijzen naar de papegaai als oermodel. De vogel van het Ridderlijke Gilde van St. Sebastiaan te Eindhoven is zeker een adelaar, maar de vogels van b.v. het Sint-Hubertusgilde te Liessel en het Sint-Antoniusgilde te Beugen hebben met hun ronde koppen, zware bekken en korte staarten geheel de vorm van algemeen bekende papegaaien. Van de meeste vogels zijn de beelden te zwaar om aan een duif te denken en

verder is de staart ook meestal te lang voor een duif, al zal menig zilversmid bij het vervaardigen van een nieuwe zilveren vogel wel eens aan zijn duiven hebben gedacht en dat model mede in zijn vogel hebben verwerkt.

Waar de zilveren vogels zelf verstek laten gaan bij het aanduiden van hun herkomst, kunnen andere bronnen ons helpen hierbij.

Jolles zelf helpt ons op weg, als hij verwijst naar de houten vogel, waarop werd geschoten. Deze houten vogel „bootst den levenden min of meer na” en werd vaak door de vrouwen en meisjes bont geschilderd of met bont papier bedekt; „het kleurige papier geeft de gelijkenis met eenen papegaai aan”. Uit het vervolg zal blijken dat de mode om bonte papegaaien in de huiskamer te houden eerst opkomt na de ontdekking van Amerika in 1492. Des te opvallender is het, dat de gilde-papegaai ouder is. De archivaris van het bisdom, H. A. G. Hens ontdekte in een oude akte van 20 februari 1428 een interessant gegeven hierover. De priester Johannes van Oerle, die toen de kerk te Oss bediende, had op Pinksteren samen met andere schutters geschoten „post phittacum” (= „na de papegaai”) en werd zelfs „rex phittaci” (koning); voor deze „schending” van de zondagsheiliging werd hij met een Rijns gulden bestraft. Dat men in de 16e eeuw en later bij een bonte vogel aan een papegaai dacht is begrijpelijk; maar hoe stond het met de papegaaien in Europa, vóór die tijd?

In de oude beeldende kunst van Egypte en Mesopotamië, waar vogels werden afgebeeld reeds duizenden jaren vóór Christus, komen geen papegaaien voor; hetzelfde geldt voor de oudste geschriften als de Indische Rig-veda en de Joodse Bijbel. De eerste vermelding is te vinden bij de Griekse hofarts van de Perzische koning, Ktesias, die in de 5e eeuw v. Christus in zijn boek over Indië de „bittakos” (= papegaai) noemt en erbij vertelt, dat deze vogel als een mens kan praten. Een eeuw later brachten de tochten door Azië van de wereldveroveraar Alexander de Grote (356—323) de eerste papegaanen naar Europa. De Romeinse schrijver Plinius (X 117) vermeldt de Indische „sprekende” papegaai. De grote stapelplaats voor de handel in papegaaien was in die tijd Alexandrië, de internationale haven aan de Nijldelta. Vele rijke Romeinen kochten daar de dure bonte en eigenaardige vogels voor hun eigen huizen. Afrikaanse papegaaien zoals de grijs-rode Westafrikaanse pape-

Hoofdman C. van Dun
St. Sebastiaan, Tilburg
tijdens de kringdag te Hooge Mierde

gaai, die tot de beste praters behoort en thans veel wordt gehouden, waren toen nog onbekend. In Romeinse geschriften en ook op bewaarde mozaïeken uit landhuizen komen bijna uitsluitend groene papegaaien voor, met rode bek en rode halsstreep; deze vogel, *Psittacus torquatus*, met zijn lange staart komt uit het noorden van Indië. Men hield de vogels in kooien met zilveren spijlen. Uit het gedicht van de Romein Ovidius op de gestorven papegaai van Corinna, een van zijn geliefden, kunnen we opmaken, hoe zeer men gehecht was aan deze vogels en hun praatjes en begroetingen. De vogels werden blijkbaar vooral met noten en kersen gevoed. Ook in latere eeuwen bleven papegaaien bekend; onder de Byzantijnse keizer Leo IV (886—911) redde een papegaai door zijn praatjes het leven van zijn baas. Op oude Duitse houtsnijden, o.a. op diverse Nieuwjaarsprenten van ca. 1470, staat het Kind Jezus afgebeeld met een vogel in de hand; de zware bek en de lange staart van de vogel wijzen onomstotelijk op een papegaai. Waarschijnlijk is deze voorstelling te verklaren met de versregels van de Dominikaan Fr. de Retza (ov. in 1425), die in zijn „Verdediging van de onbevleete maagdelijkheid” schreef: „Indien een papegaai van nature Ave kan zeggen, waarom zou dan een zuivere maagd na Gabriël's Ave niet vermogen te baren?” De bovengenoemde Ovidius vermeldt deze groet „Ave” bij de papegaai van Corinna (*Amores* II 6). In de berijmde bewerking, die de Nederlandse dichter Jacob van Maerlant in „Naturen Bloeme” (1264—1269) gaf van „De naturarum” van Thomas van Cantimpré (1201—ca. 1270) wordt ook de papegaai uitvoerig beschreven (boek III 3265—3314). Naast enige legendarische verhalen, als de begroeting van keizer Karel de Grote en van paus Leo de Grote door een sprekende papegaai, geeft hij ook de kleuren van de vogel en deze komen geheel overeen met de papegaaien, die op Romeinse mozaïeken voorkwamen: „Een voghel ist van plumen groene; Om den hals een rinc van plumen, Ghevaerwet (geverfd) ghelijc goutsclum.” Zo blijkt de papegaai gedurende de gehele middeleeuwen zeker in de literatuur bekend gebleven te zijn; onder de rariteiten, die de kruisvaarders uit het Oosten naar West-Europa meebrachten, kunnen ook papegaaien hebben behoord, al bleef het bezit ervan een zeldzaamheid. Het meest bekende volksboek over dieren, de *Physiologus*, rond 200 in het Nabije Oosten ontstaan en naast de Bijbel de voornaamste bron voor de beelden-

de kunsten aan Romaanse en Gothische kerken en voor de illustraties in de handschriften, behandelt slechts 55 stenen, planten en dieren, maar de sprekende papegaai ontbreekt hier niet.

Toen werd Amerika ontdekt. Bij het onthaal, dat in 1493 te Barcelona aan Columbus werd bereid, waren ook „molti pappagalli” te zien, door de ontdekkers meegebracht. Een nieuwe mode ontstond; Italiaanse prinses, later gevolgd door rijke lieden in Duitsland, Frankrijk en de Nederlanden begonnen volières in te richten voor exotische vogels en daarbij waren papegaaien en parkieten zeer gewild. Reeds in het beroemde boek *Breviarium Grimali*, dat ca 1500 in onze streken is ontstaan, staat een geelkoppige papegaai uit Amerika afgebeeld. De bekende Duitse tekenaar Albrecht Dürer meldt in zijn „Dagboek van de reis door de Nederlanden in 1520—1521”, dat op 20 augustus te Antwerpen zijn vrouw „een kleine groene papegaai” cadeau kreeg van een Portugese handelaar; een maand later ontving ook hij zelf een papegaai van dezelfde handelaar die hem in juni 1521 „een papegaai schonk die men van Malaca meebrengt”.

De welvaart in de Nederlanden bevorderde de handel in exotische vogels en diverse Vlaamse en Hollandse schilders vrolijkten hun schilderijen van aardse paradijzen op met de felgekleurde papegaaien en parkieten.

Bij Jan Steen (1626—1679) hangt de papegaaienkooi met de vogel midden in de huiskamer. Ook al zal niet iedere gildebroeder thuis zulk een vogel hebben gehad, op de feesten in de gildeherberg zullen de schutters met hun vrouwen zich vaak hebben vermaakt met deze meest populaire vogel, de papegaai.

Drs. W. H. Th. Knippenberg.

Literatuur :

- Otto Keller, *Die antike Tierwelt*, dl. 2, Leipzig 1913, p. 45—49.
 Jan Balis, *Van diverse pluimage. Tien eeuwen vogelboeken. Tentoonstellingscatalogus Antwerpen - 's-Gravenhage - Brussel 1968—1969.*
 Paul Heitz, *Neujahrswünsche des XV. Jahrhunderts*, Strassburg 1900, nr. 11, 12 en 13.
 J. J. M. Timmers, *Symboliek en iconographie der christelijke kunst*, Roermond 1947, nr. 1137-1138 en 1810.
 Otto Seel, *Der Physiologus*, Zürich-Stuttgart 1967.

Nieuws uit het Kwartier

Liefdadigheidsfestijn der Gilden te Hilvarenbeek

Gildebroeders en publiek offerden spontaan

Zondag 31 aug. werd op initiatief van het Kringbestuur Het Kwartier van Oirschot te Hilvarenbeek het zogenaamde „Liefdadigheidsfestijn” gehouden. De

organisatie hiervan was in handen gegeven van de gilden St. Joris en St. Sebastiaan, die alles in het werk gesteld hebben dit feest te doen slagen. Bij monde van de heer van Erve, voorzitter van Het Kwartier van Oirschot, werd hen hiervoor warme dank betuigd.

Om half twee werd aan de autoriteiten de vendelgroet gebracht op het bekende Vrijthof. Burgemeester Meuwese dankte de gilden voor hun daadwerkelijke

medewerking aan dit festijn. Hij preekt de gildebroeders dat ze op deze wijze iets willen doen voor de medemens. Met harmonie Concordia voorop trok de stoet met tambours en vendeliers naar het terrein aan de Diessenseweg. Immers geen feest zonder muziek. De wedstrijden in het vendelen en trommelen vond plaats op het gazon van het schitterend gelegen kasteel Groenendaal. Inderdaad een grandioos décor. Een gemoedelijke sfeer en felle strijd heeft dit feest gekenmerkt. Volgens gilstijl waren er zilveren schildjes als prijzen.

Gildedemonstratie voor het Zorgenkind

Op 15 juli is door een grote afvaardiging van tambours, vendeliers, koningen, hoofdlieden en gildebroeders uit onze Kring een uitermate geslaagde Gildedemonstratie gehouden in het park voor het klooster van de Paters Montfortanen te Oirschot, ten behoeve van met vakantie aldaar vertoevende gehandicapte kinderen.

Onder leiding van Hoofdman Harry van Nunen van de O.L.V. Broederschap werd op

die prachtige zomeravond een programma afgedraaid dat klonk als een klok en de aanwezigen tot groot enthousiasme bracht. Zie hier het gevarieerde programma: Presentatie van de gehele afvaardiging, dansgroep St. Joris Oirschot, tamboursgroep St. Willibrordus Alphen, vendelen door alle Oirschotse vendeliers, mars slaan en roffelen tambours en drumband St. Brigida Nettersel, groepsvendelen met tambours, gezamenlijke afmars met alle kinderen rondom het klooster.

Medewerkenden: de vier Oirschotse Gilden, St. Sebastiaan, Hilvarenbeek - St. Sebastiaan, Diessen - St. Sebastiaan, Hoogeloon - St. Joris, Moergestel - St. Catharina en St. Sebastiaan en Barbara, beiden Moergestel - St. Willibrordus, Alphen en St. Brigida, Nettersel.

Het geheel was een uitbundig succes en beide partijen denken met voldoening aan deze uitzonderlijke avond terug.

Rond den Orskotse Toren

Kees Smits, Keizer van Gilde St. Sebastiaan te Oirschot is dood. Een stuk, een groot stuk van de guld is dood.

Keizer, ge had er nog vele jaren kunnen zijn.

„Zijn” was voldoende geweest, niet alleen voor St. Sebastiaan, maar meer nog voor je vrouw.

’t Is anders verlopen.

Keizer, ge had steeds grote zorg, misschien wel te grote zorg. De zorg voor St. Sebastiaan, welke van formaat was, valt in het niet bij die, welke je koesterde voor je vrouw, voor je Marie.

Die zorg is een breekpunt geworden. Dat spreekt voor je. Dat siert je. Dat geeft troost voor haar, die achterbleef.

Emiel van Hemeldonck heeft geschreven over „de cleijne Keijser”. Jij waart de Grote cleijne Keijser!

Ik kan niet nalaten je grote daden, je grote zorg voor de guld te beschrijven als een eresaluut. Een saluut van iemand, die altijd naar je opgezien heeft.

Niet in het overdrevene. Niet dat ik geen tekortkomingen zag. Neen, die heeft iedereen. Wel zag ik door je gildische daden heen je volle zorg, je liefde voor de guld. Dat was je enige beweegreden. Dat zag ik altijd in je en dat is juist datgene wat velen dikwijls missen. Plezier, jolijt, gildisch genoeg en genot is goed. Ook daaraan deed je volop mee, maar steeds doorwoven en doorstrengeld met datgene wat goed was voor het gildewezen.

Ik zit nu aan de tafel, waaraan ik enkele dagen voor je dood ook met je gezeten heb. Waaraan wij zaten te buurten. Waarover? Over het wel en wee van de guld. Je dacht „als ik er niet meer ben, dan is ’t gedaan met de guld”. Er zit veel waars in, maar tevens veel onwaars. Er zijn meer gildebroeders geweest die zo dachten. En ik geef toe, heb al toegegeven, dat een groot stuk van de guld dood zal zijn. Maar het gaat toch door. Met ups en downs, over „hult en bult”. Laat ’t nu dan „hult” zijn; ook dat gaat voorbij.

Keizer, ik ga weer met je buurten. Oude herinneringen ophalen. Vertoeven in ’t zoete verleden, dat voor goed voorbij is. Voor jou.

Toen ik je persoonlijk begon te kennen was je Hop-

man. Daarvoor ken ik je uit de overleveringen. Hopman met Jan Peeters als Koning. Jan Louwers en met Bert en Narris. Om een paar groten te noemen, zonder anderen tekort te willen doen. Toen kwam het koningschap voor je. Koning van St. Sebastiaan voor het eerst in 1948. Je kwam in je element. Het schieten met de kruisboog. Boals Jan Louwers verknocht was aan het vendelen en een Sef Jansen aan zijn viool en zijn trom. Zo waart gij de schutterij toegevoegd. Ge vierde vele triomfen, zoals ge dat in je jongere jaren ook gedaan had. In 1950 wederom koning. Wij zien het op je zilveren schild:

In 1950 ’t H. Jaar
bleef Cees Koning
van de Gildeschaar
Hij schoot ten 2e keer
Den hoge Vogel neer.

Altijd waart ge present bij gildegebeurtenissen, je ging de jeugd vóór in het schieten en wees hun op het belang van mee te doen, van aanwezig te zijn, van in de running te zijn.

De bekroning volgde in 1952:
Keizer van Gilde Sint Sebastiaan!

De hoogste top was hiermee bereikt. In zekere zin kondt ge op uw lauweren gaan rusten.

Je voorganger in vroegere jaren was Keizer de Jong (de Cikot); dat was „iemand”, dat was een prachtfiguur. Klein van stuk, zoals gij. Maar de Cikot leeft nu nog! Wat de Cikot was, werd jij in overtreffelijke zin. Gij Kees, gij leeft nog minstens honderd jaar. Als een Koning sterft komt er een andere, als een Keizer dood is, dan zit men zonder. Dan voelt men pas het gemis.

Gij stondt steeds op de bres voor de guld, voor St. Sebastiaan. Gij gingt steeds vóór. Gij hield een wakend oog over de schutters, over hun „bewapening”. Gij hield trouwens alles in de gaten. Gij waart erop uit „de spullen bijeen te houden”. Gij waart steeds bezig met latten, bogen en pezen. Gij had het steeds over „in viertallen stân” en „viertallen samenstellen. Gij waart het die in het „klein bondje”, in de „verbroedering” een flinke rol speelde.

Overal in het gildische stond ge vooraan. Gij hield de moedervaan hoog. De moedervaan is de guld, was je gezegd. Gij zorgde mee voor het aanwerven en beheren van de gildehof. Een groots werk.

Gij kondt je gildehart ooit tot op de bodem ledigen. Door een beroep te doen op samenhorigheidsgevoel. Gij bent de man geweest, die zich steeds op de hoogte stelde van alles wat het gilde aanbelangde in de contreien. Gij waart op menige kringvergadering. Daar vocht ge altijd voor goede ideeën, voor tradities. Gij waart ervoor om „naar buiten” te treden,

KEIZER C. SMITS, OIRSCHOT

overleden 6 mei 1969.

naar „buiten” te trekken. Bij vele officiële ontvangsten proefde ge de ere-wijn! Gij hield er de fleur in! Gij waart een volbloed gildeman. Gij werd dikwijls aangesproken en geraadpleegd. Mede daardoor stond St. Sebastiaan goed aangeschreven. Gij werd zelfs Keizer van Oirschot. De Cikot had het zover niet gebracht. Met graagte kweet ge je van deze functie. Het installeren o.a. van nieuwe koningen bij onze zustersgilden. Vooral, en dat pleit voor je, weet ge de koningen op hun plichten. Rechten die eist men wel op, maar plichten nakomen, dat kost moeite. Gij onttrokt je niet aan je plichten. Gij deed meer dan

plichten vervullen. Ook in een moeilijke periode, als iets je niet aanstond, of je zelfs gegriefd voelde, dan toch, dan juist, bleef ge trouw. Trouw, die naast de liefde, zo'n gewichtige factor is. Gij teelde schutters op.

De schutters uit de school van Bert werden schutters uit de stam van de Keizer. Gij zorgde dat er weer een nieuwe lichting schutters klaar stond. Dat alles bewerkte gij. Gij sleepte bloemen aan; meestal veldbloemen. Voor de matadoren, zoals je uitdrukking luidde. Ook ooit voorbarig. Ik herinner mij „t Nachtegaaltje” waar St. Sebastiaan „zeker” was van de overwinning. Toch zegevierde St. Barbara. Die kon de (weggestopte) bloemen opeisen.

Kermis-Dinsdag, de dag van Koning- of prijssschieten, was onze Nationale feestdag placht ge te zeggen. Gij zorgde er voor dat het een feestelijke dag werd. Dat begon al bij het uithalen. Wij werden altijd hartelijk en uitbundig onthaald.

Ik herinner mij, dat wij eenmaal met vier vendeliers van de fam. Louwers bij je aan huis gevendeld hebben. Dat deed je en je vrouw zichtbaar goed. Dan waart ge geroerd en ontroerd.

Het typeerde je, dat ge steeds erop stond, dat behaalde prijzen op de vergaderingen „opgehangen” werden en de winnaars gehuldigd. Dat deed je erg karakteristiek, met je ene hand alles onderstrepd. Daarbij viel er „liggeluk” een bak bier van je af! Graag ging je Bels in. In de goeie betekenis wel te verstaan. Daar was het altijd plezierig en te goeder trouw. Gij waart in Arendonk, Weelde, Turnhout, Moll en al die plaatsen goed bekend.

Ooit hebt ge het gepresteerd de eerste prijs te behalen voor de „mooiste en ordelijkste” groep. In Arendonk dacht ik. Het is voor St. Sebastiaan paradoxaal. Dat moet je overtuigingskracht en moeite gekost hebben, want St. Sebastiaan is niet zo ordelijk. Dat hoeft ook niet; integendeel zou ik haast zeggen! Ge gingt ook met graagte naar Westerlo. Naar Prins de Merode. Om zomaar eens polshoogte te nemen, of de „boel schoon te vegen” voor een bezoek van de guld.

Mijn mijmeringen worden lang, maar ik moet het doen; ik kan het niet laten. 't Moet beschreven worden. Er is nog veel, dat ik met je te bepraten heb Keizer.

's Morgens met de kermis, met het Koningschieten, konden de tamboers na de gildebroeders gewekt te hebben, bij je een flinke laag in de maag leggen. Eieren met volop spek in de pan. „Uitsmijter” zegt men tegenwoordig fantasieloos. Ik „smaakte” het genoeg dit een paar maal beleefd te hebben.

De Keizer had ook de zorg voor het vetmesten van het gildevarken (zonder Narris trouwens tekort te willen doen). De Keizer wist steeds de laagste prijs bij aankoop en de hoogste bij verkoop van overschot (kwam niet voor). Bij elke gildemaaltijd leverde de Keizer de ingrediënten. Ge weet wel: buikspek, zult, bloedworst en het nodige voor de erwtensoep. Bij Princée wist men er verder wel raad mee. Uit dankbaarheid schonk testamentair Jan Peeters hem indertijd een pézerik als legaat van een gildevarken! Wat hebt ge niet gedaan voor het verwerken en opslaan en niet te vergeten voor het sorteren van „oud papier” ten bate van de gildekas. Dat was geen sinecure. Gij had er de tijd voor, dat wel, maar ge waart per slot van rekening ook getrouwd. Nu moet ge dit niet verkeerd uitleggen! Marie is een echte gildenvrouw, een Keizerin. 't Kon best wat „lijen”.

Honderden kleine en grote voorvallen, snaaksigheden sieren je gildeleven Keizer. Gij waart steeds bereid je partij te blazen en eventueel „de Kets te staan”. Weet ge nog met Hanne van Straten („we hebben vroeger samen de steenoven gestookt” placht ge te zeggen). Hanne zou met je wedijveren in het schieten met de kruisboog. Natuurlijk zegevierde je Keizer! Maar toen overtroefde Hanne je. Zij daagde je uit om standaard te rijden. Dat behoorde ook bij de guld. Dat had je niet verwacht. Daar had je niet van terug.

Hanne besteeg, behulpzaam door de gildebroeders, het paard en reed, zij het met angst en beven, haar rondjes. De Keizer dacht aan zijn „stijve knoken” en koos de wijste partij. Hij legde zich neer bij Hanne's triomf.

Naast je ere-metaal, de papegaai, welke ge altijd met geëigende en verantwoorde trots droegt, werd ge terecht begiftigd met de zilveren eremedaille van de Orde van Oranje-Nassau. Je papegaai zal zeker

als een reliquie behandeld worden. 't Is een reliquie gelijk de kroon van Bert Verspaandonk.

Veel, Keizer, zijn wij je verschuldigd. Veel dank en toch hadden wij, eerlijk gezegd, meer onze dankbaarheid kunnen tonen. Hadden wij dat maar méér gedaan. Het dagelijks leven eist de mens echter zo op, dat alles als vanzelfsprekend aanvaard wordt. Dat is, bij enig nadenken, echter niet zo. Om dan toch vol te houden, dat is de ware mentaliteit. Laten wij allemaal proberen die mentaliteit aan te kweken. Tot welzijn van de guld, van het verenigingsleven, van de Oirschotse gemeenschap.

Dikwijls zullen wij nog op je „terugvallen“, op je gezegdes, op je levenswijze, op je kundigheid, op je trouw en grote zorg voor het Gilde St. Sebastiaan. Hartelijk dank voor alles. 't Is zo gewoon gezegd. Ik weet niet hoe het anders moet. 't Is echter geen formaliteit; 't Is zo.

Heb je voor gevoelens gehad van het naderende einde Keizer? Ik hoorde, dat geen kersenbloom meer geplant mocht worden in je tuin. Neen, 't moest een „merketon“ zijn. Die draagt slechts een paar jaar vruchten en al vrij vlug. Daar wilde ge blijkbaar nog van plukken. Ook weest ge je tuinier waar een „kloek“ en een eend zaten te broeden. Dat werkte ge anders altijd alleen af. Dat was je vak, je stiel van eertijds. 't Was alsof ge zegde wilde „als ik er niet meer ben, dan weet gij 't tenminste“.

Dat was je zorg voor de „Lentebode“! Wij hebben je met vele gildebroeders en belangstellenden ten grave gedragen. Jammer dat de uitvaart niet een dag uitgesteld kon worden. Zaterdag had de deelname nog groter kunnen zijn.

Je „haan“, de papegaai, werd op je eigen zitkussen vooropgedragen. Onder handbereik.

Wij hebben je stijlvol, zoals gezelf altijd stijlvol waart, ten grave gedragen.

Moogt ge rusten in vrede!

Keizer, Kees, Sint Sebastiaan, al is hij dan zeggend afgeschafte, zal je zeker een waardige plaats in de hemel bereid hebben. Dicht bij de Heer. Als boogschutter. Als schutter. Als Keizerlijke beschutting van de Heer.

Th. A. v. d. Loo

SANCTA BARBARA

Op een algemene ledenvergadering in het Gildehuis „De Beurs“ gehouden, werd uitvoerig gesproken over het Koningschieten op kermis-Maandag, zijnde 29 september. Bekend werd verder gemaakt, dat toegestaan werd een vrij gildefeest te houden; dit zal in principe plaatsvinden in mei 1970.

Het 150-jarig bestaan van de Gemeente Best zou men opgeluisterd willen hebben door de vier Oirschotse gilden; tevens is een verzoek binnengekomen naar Eindhoven te trekken ter opluistering van de feestelijkheden verbonden aan de opening van het nieuwe stadhuis aldaar. Het gilde Sancta Barbara nam het besluit aan beiden oproepen gevolg te geven.

ST. JORIS

Dinsdag 15 juli verleenden de Oirschotse gilden op verzoek van Gilde St. Joris medewerking aan een gezellige avond ten behoeve van gehandicapte kinderen, die met vakantie verbleven bij de Paters Montfortanen. Er werd geëndeld en enige gildedansen uitgevoerd. De kinderen genoten hiervan zichtbaar.

Op zondag 14 september behaalde St. Joris zowel het Gemeentelijk Wisselschild als het Heemkundeschild. Het was een faire, zware, strijd tussen de Oirschotse gilden, waaruit St. Joris triomphantelijk te voorschijn kwam. Het Gemeentelijk Wisselschild werd uitgereikt door de heer Mr. P. van Kollenburg vanwege de Gemeente Oirschot, terwijl de vice-voorzitter van de Heemkundekring „De Heerlijkheid Oirschot“, de heer Adr. van Leuven, het Heemkundeschild uitreikte.

ST. SEBASTIAAN

Op 5 september 1969 vergaderde St. Sebastiaan in de Gildekamer van Hotel „De Zwaan“. Genoten werd van het koningsbier geschenken door de nieuwe koning Ant. Smetsers. Besproken werd het prijsverschieten op kermis-dinsdag alsmede het hazenconcours, dat wellicht op 19 oktober gehouden zal worden. Bekend gemaakt werd dat onze beschermheer Prins de Merode te Westerlo „ernstig ziek is gevallen“, zoals zijn beheerder het gilde liet weten. Op 10 september werd vanwege het gilde een avondmis opgedragen voor de zielerust van onze Keizer C. Smits. Vermeldenswaardig is, dat de gildkamer intussen enigszins aangekleed werd. Een fraaie eikenhouten plank, bestoken met gildemotieven en met de gildenaam (kundig door Theo v. Nunen bewerkt) werd opgehangen. Verder kregen een plaats aan de muur een geschilderd portret van de hand van wijlen Gust Teurlinx voorstellende oud-hopman Ant. v. d. Steen, alsmede een oude groepsfoto van het gilde. Naderhand zal een prijzenkast met zilveren trofeën het geheel moeten completeren.

O.L. VROUWE BROEDERSCHAP

Voor de derde maal werd onder auspiciën van het gilde een Antiek-, Kunst- en Vlooiemarkt gehouden en wel op 6 september j.l. Begunstigd door fraai zomers weer werd dit evenement wederom een groot succes. De opening vond plaats door niemand minder dan Heintje Davids, die zich „antiek tussen antiek“ noemde.

Op een fraaie zomeravond werd op de markt een bezoek, dat personeel van de Landbouwhogeschool Wageningen aan Oirschot bracht, opgeluisterd door gildedansen en met vendelzwaaien.

Op 11 september werd een bezoek gebracht aan de militairen van Piroc te Zeelst. Een Surinaams Orkest gaf daar een afscheidstaptoe, onder de pauze afgewisseld door de gildedansen en het vendelen van de gildebroeders en -zusters.

Gilde St. Sebastiaan en Barbara Moergestel

In memoriam hoofdman Jac. van de Wouw

Op zijn naaamsdag, St. Jacobus Apostel, gaf onze onvergetelijke Hoofdman en vriend Koos van de Wouw zijn gave ziel terug aan zijn Schepper; met hem is één van de besten uit de rijen der waarachtige Gildebroeders geveeld.

Koos en zijn mooi gezin was in het Moergestels Gildeleven een begrip — een begrip en een uitzonderlijk voorbeeld, hoe het ware Gildebroederschap dient te worden beleefd: ja, dienen, steunen, helpen, dat was zijn devies! En dat alles met een sprankelende levensvreugde en een volkomen ongecompliceerde wijze van benadering der dingen!

Hoe trots was hij op zijn „eigense“ Guld, zoals hij zijn prachtig gezin zo graag noemde: vijf van de zes zonen tamboer of vendelier, oudste zoon Frans topvendelier, twee van zijn dochters achtereen Barbara als de Guld uittrok en dan vooral zijn geliefde Cato, die jarenlang op alle Gildedagen de toegewijde begeleidster was van de stoet bruidjes, tevens alle attributen en japonnetjes verzorgde en zorgvuldig bewaar-

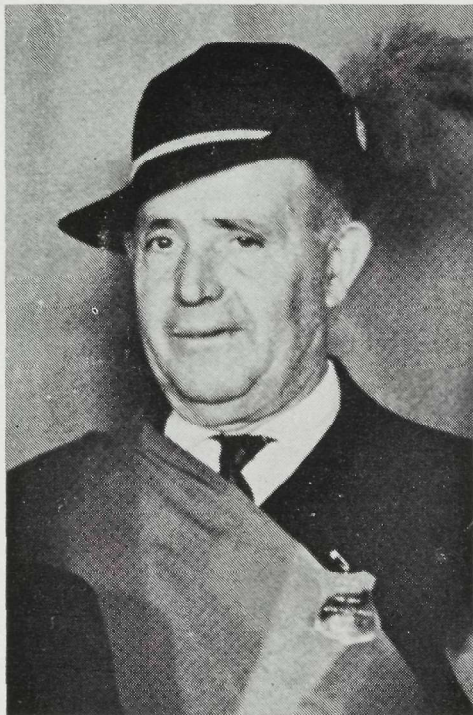
de! En was zijn zwager, Jan van Elderen, niet alleen koning, maar zelfs keizer? Zijn broeder Martinus geen keizer bij St. Joris? Terecht was Koos fier op zulk een op de gilde ingestelde familie die een groot aandeel had in de vermaardheid van het Gilde St. Sebastiaan en Barbara.

Als jonge man trad hij toe en zette zijn eerste schreden op het pad des Gildebroeders dat bijna 50 jaar lang zou zijn. Weldra werd hij vaandrig en mede door zijn enthousiasme en streven, kwam deze gilde, die in feite een afsplitsing was van St. Sebastiaan (1421) tot grote bloei. Toch wilde hij naar het Moedergilde terug, en dat lukte na veel tegenstand, na jaren onderhandelen eindelijk in 1956, 35 jaren nadat een aantal broeders onder de naam St. Barbara hun eigen weg gingen; men kan gerust stellen, dat op Gildegebied deze krachtproef het levenswerk van de overleden Hoofdman is geweest, waarvoor zijn Gildebroeders hem niet dankbaar genoeg kunnen zijn! Toen Goris Jansen, de toenmalige Hoofdman

van St. Sebastiaan ziek werd, droeg hij de spies aan Koos over, die zodoende de afgelopen 12 jaren onze alomtewaardeerde Hoofdman werd, die door zijn uitzonderlijke karaktereigenschappen, zijn spontaniteit, zijn hartelijkheid en gulheid, zich voor altijd een plaats in ons hart heeft verworven. Op zijn bidprentje lezen wij met ontroering de laatste strofe van het aloude Wilhelmus:

„Mijn schildt ende betrouwe, zijt Gij, O God mijn Heer
„Op U Heer, wil ik bouwen, verlaat mij nimmer meer”.

Als deze machtige woorden op iemand van toepas-

KOOS VAN DE WOUW
1903 — 25 juli — 1969

sing mogen zijn, dan zeker op onze Hoofdman! Terrecht begeleidden de plechtige orgeltonen van het Wilhelmus deze soldaat van St. Sebastiaan en van H.M. de Koningin, toen hij met hoogst Gilde-eer door

zijn Gildemannen door de stampvolle kerk werd uitgedragen.

IN PARADISUM DEDUCANT TE ANGELI.
Grote vriend, nimmer zullen wij u vergeten!

SCHADE

ST. WILLIBRORDUS CASTEREN

Op 19 juli 1969 overleed in de hoge leeftijd van ruim 93 jaren onze Gildebroeder Petrus Gijsbers, ruim 67 jaar was hij lid van het St. Willibrordus Gilde te Casteren.

Pietje Schrijn, zo was hij ver buiten de Kempen bekend als handelsman en voor ons Gilde was hij een zeer trouw lid. Geen gildefeest sloeg hij over, want hij zocht op de Gildefeesten naar Gildebroeders, die ouder waren dan hij, doch hij vond er geen en dus was hij wel de oudste uit het Kwartier van Oirschot. Zijn gezegden en grappen zullen steeds bij ons in schone hereninnering blijven. Dat hij moge rusten in vrede.

W. Liebregts, hoofdman,
Casteren

GEBEURTENISSEN IN KRING PEELLAND

In Liessel vierde het **St. Hubertusgilde** het jubileum van hun oudste gildebroeder Thijs Janssen met een vendelgroet aan het woonhuis van de jubilaris op St. Jansdag, de traditionele feestdag in het St. Hubertusgilde.

De kringvoorzitter en de sekretaris, de heren A. Niesse en A. Giesbers, waren hierbij aanwezig en vanzelfsprekend het ere-lid Martinus Hurkmans uit Lierop, die koning is van het St. Hubertusgilde.

Het **St. Hubertusgilde „De Koks”** Gemert hield op zaterdag 5 juli een receptie in het gildehuis, bij gelegenheid van het 120-jarig bestaan.

Wat een bekroning had moeten zijn van de vele ge-

slaagde schietwedstrijden, mislukte gedeeltelijk, daar op zaterdagavond en dan nog midden in de vakanties, slechts weinig gilden hieraan gehoor hadden gegeven. De burgemeester van Gemert en het kringbestuur waren aanwezig bij de opening.

21. juli. Gerrit van Dinther Koning van het **St. Hubertusgilde Gemert**. Op kermis-maandag werd op de schutsboom van De Koks te Gemert de nieuwe koning van de Rooi Schut geschoten. Begeleid door de Gruun Schut was men 's-morgens ter kerke gegaan en had men 's-middags de vele kilometers naar de schutsboom getippeld.

De notabelen van het dorp alsmede de Ouderlingen der beide gilden gaven de gildebroeders geen duimbreed toe.

Al dacht men even dat de burgemeester de gelukkige zou zijn, uiteindelijk werd het toch Gerrit van Dinther, vendelier van het St. Jorissgilde. Deze gildebroeder had enkele weken geleden te kennen gegeven, dat hij wegens verhuizing naar Boerdonk ouderling zou willen worden en als actief gildebroeder zou bedanken. Nu kwamen de kaarten anders te liggen en werd er spoorslags naar Boerdonk gereden om de nieuwe

koningin op te halen. Na de traditionele installatie van de koning feliciteerde de kringvoorzitter hem en het gilde, waarna er een triomfale tocht door Gemert werd gemaakt en de nieuwe koning op vele plaatsen werd voorgesteld.

Peellandse gilden naar Frankrijk. In de afgelopen weken hebben vele gildebroeders uit Peelland een lange of zeer lange tocht naar Frankrijk gemaakt. Op 22 juni bracht het **O.L. Vrouwegilde Aarle-Rixtel** een bezoek aan Duinkerken en op 6 juli aan Calais, beide keren in het kader van de bevrijdingsfeesten aldaar. De ontvangst en de belangstelling waren buitengewoon groot en de vendelgroet werd door de autoriteiten en burgers zeer gewaardeerd.

Op zondag 13 juli, terwijl vele gildebroeders uit Peelland en Kempenland (St. Jorisgilde Deurne) naar Düren in Duitsland trokken, reed een bus met broeders van het St. Catharinagilde uit Helmond, St. Anthonius Stiphout, Gemert en Deurne, St. Hubertus Liessel en O. L. Vrouw Lierop naar Mazingarbe bij Lenz. In het zeer kleine mijnstadje namen wij deel aan een folkloristische optocht en brachten er enige zeer gezellige uren door.

Op 23 en 24 augustus waren wederom gildebroeders uit de Peel op weg naar Frankrijk, en ditmaal voor een zeer lange tocht. Ruim veertien uur waren wij onderweg naar Brechy in Normandië.

Nu waren het wederom broeders van St. Catharina Helmond, St. Joris Asten, Deurne en Gemert, St. Anthonius Mierlo-Hout, Stiphout en Deurne en het St. Hubertusgilde Liessel. Met een rondrit door Leuven en Brussel werd de reis begonnen, Amiens werd even bezocht en Rouan zagen we langs de Seine-oever liggen. Zo gingen we naar Brechy. De reis was lang, maar prettig geweest en de ontvangst was prachtig geregeld: een Frans avondmaal met wijn en knoflookworst, gastvrijheid bij Franse burgers, en hoewel niemand Frans kende, kwamen we toch niet te kort en vonden een gastvrij onthaal.

Om elf uur traden wij aan bij de ontvangst van de bloemenkoningin op het gemeentehuis, waar de eerste vendelgroet gebracht werd; daarna volgde een rondgang door het mooie stadje. De Kringvoorzitter A. Niessen en de Vice-voorzitter P. v. d. Berkmortel werden op het raadhuis uitgenodigd, waar rijkelijk de champagne vloeide, ingedamd door „lange vingers“.

's-Middags werd een optocht gehouden door het 2000 inwoners tellende plaatsje, waar wel 1000 mensen langs de route stonden. De tocht van ca. 2 km duurde vier uur: om de vijf minuten even stilstaan, daar een chauffeur of een muziekkorps dorst had. Terwijl in Nederland de regen met bakken naar beneden viel, genoten wij hier van het prachtigste weer, met als geweldig slot een ontvangst in, denk ik, de raadzaal waar elke deelnemer werd getraakteerd op stokbrood en bier.

's-Maandagsmorgens om negen uur kwamen we vermoeid maar dik tevreden thuis, met ieder wel een fles wijn of cognac, tot zelfs pernod toe. Onvermeld mag ook niet blijven dat in de nacht van zaterdag op zondag de kringvoorzitter met een groepje zijn ver-

jaardag inzette en dat 's-middags vice-voorzitter P. v. d. Berkmortel namens allen de jarige een prachtig cadeau aanbood. Met het „Lang zal hij leven“ en het heffen van de Franse wijn was dit een feestelijke noot bij het diner.

Zondag 14 september. Ofschoon onze gildebroeders

eerst niet hieraan zouden deelnemen, werd op het allerlaatste moment toch besloten, dat wij weer de uitnodiging zouden aanvaarden, om een optreden in Frankrijk te verzorgen, deze keer in St. Amand-les-Eaux. Het waren nu de gildebroeders van St. Margaretha Aarle-Rixtel, St. Joris Deurne, St. Anthonius Stiphout en Gemert, St. Catharina Helmond en St. Hubertus Liessel. De koningin van het St. Jorisgilde met enkele gildezusters in gildekostuum namen hier ook aan deel. Dat voortekenen bedriegen werden we nu gewaar. St. Amand was een plaatsje met enkele boerderijen en huisjes; van een dorpskern zelf was niets te zien. Zouden we dan verkeerd zijn, want verder duidde niets op iets feestelijks, maar tien kilometer verder lag de stad St. Amand-les-Eaux, en hier was het dan te doen. We zouden om elf uur daar moeten zijn, maar gelukkig was dit onmogelijk gebleken, daar de afstand toch nog altijd 269 km was, zodat wij pas tegen één uur arriveerden en hadden toen nog tijd tot half drie. De leiders van de Nederlandse muziekgezelschappen, die inderdaad om elf uur binnen waren, hadden de grootste moeite hun mensen binnen de perken te houden, daar zij vier uur moesten wachten in een café. De optocht was grandioos, duizenden stonden langs de route en onze gildebroeders oogstten overal veel applaus. De tambours en bazuinblazers hielden de pas er in en de vendeliërs waren onvermoeibaar. Op het marktplein werd een demonstratie gegeven, wat voor de gildebroeders dagelijks werk leek, hoewel er steeds anderen meegaan. De speakers gaven een enthousiast verslag (waar we niets van verstonden) en onder donderend applaus sprong de geestdriftige Prins Carnaval over de balustrade om de beide voordraaiers en akrobatisch-vendeliërs Pieter Pennings en Huub Engelen te omhelzen en hen beiden een ordeteken te omhangen. Het moge gezegd worden, dat zover wij gezien hebben, dit de enigste groep was, die deze hulde in ontvangst mocht nemen. Op de terugweg noemde de kringvoorzitter deze huldiging een huldiging aan alle vendeliërs voor hun korrekt optreden in Frankrijk. Jammer was het dat een onzer jonge bazuinblazers de gehele dag vanaf de aankomst in St. Amand ziek in de bus gelegen heeft, ondanks de goede zorgen van de Franse kastelijnsvrouw en het Rode Kruis.

Een Gilde-huwelijk

Op donderdag 11 september trad de tamboer van het St. Catharinagilde Helmond, Eef Luyben, in het huwelijk met mej. Jeanne Heessels. Ofschoon de tijd, 's-middags om half drie, wel wat moeilijk lag, was het gilde goed vertegenwoordigd. Na de H. Mis in het kleine kerkje van de Verrijzenis, waarbij de Kapitein en de koningin van het gilde achter het bruidspaar als getuigen optraden, werd het bruidspaar naar het dagadres gebracht en gedurende de receptie werd de vendelgroet gebracht door koning-vendelier Max Niessen. De Oude Deken feliciteerde namens de gildebroeders het bruidspaar en de familie en bood een zilveren vaasje met het rad van St. Catrien aan.

De vendelgroet aan de Burgemeester van Brechy en de Bloemenkoningin voor het raadhuis.

BEHEER VAN LANDERIJEN
IN HET BUITENLAND

C. A. B. A. M. SCHADE
Moergestel

Gildedagen Lierop waren kleurrijk festijn

Gildedagen Lierop waren kleurrijk festijn

De zaterdag en zondag, 29 en 30 juni j.l. in Lierop georganiseerde kringgildedagen mochten zich verheugen in een grote deelneming en belangstelling. De uitslagen van de wedstrijden waren als volgt:

Optocht schoonste geheel: 1 St. Joris Deurne 333 p.; 2 St. Antonius Abt Mierlo-Hout 319 p.; 3 St. Antonius Lierop 308 p.

Ordelijkst geheel: 1 O. L. Vrouwegilde Aarle-Rixtel 327 p.; 2 St. Margarethagilde Aarle-Rixtel 310 p.

Best gaande gilde: 1 St. Joris Someren 329 pnt.

Beste commandant: St. Lambertus Someren-Eind 312 p.

Trommen in de optocht: 1 St. Joris Someren 27 p.; 2 St. Margaretha Aarle-Rixtel 25½ p.

Vendelen: 1 O.L. Vrouw Aarle-Rixtel 45 p.; 2 St. Antonius Gemert 38 p.

Vaandelklasse: 1 A. v. Engelen St. Joris Deurne 58½ p.; P. Pennings St. Hubertus Liessel 46½ p.

Klasse A: 1 H. v. Engelen St. Joris Deurne 58 p.; 2 J. v. d. Eijnden St. Antonius Lierop 46 p.

Klasse B: 1 M. Manders St. Joris Deurne 50 p.; T. v. d. Elzen St. Antonius Gemert 48½ pnt.

Klasse C: 1 J. v. d. Ven O.L. Vrouw Aarle-Rixtel 37½ p.; 2 R. Verhagen St. Joris Asten 36½ p.; 3 M. Linders St. Joris Deurne 35 p.; 4 M. Niessen, St. Catharina Helmond 35 p. (resp. 3 en 4 na loting); 5 F. Konings

St. Antonius Stiphout 33½ p.

Tromwedstrijden Gildetrom: 1 W. Biemans St. Margaretha Aarle-Rixtel 166½ p.; 2 M. v. d. Burgt St. Antonius Stiphout 159 p.; 3 D. Martens St. Joris Deurne 144 p.

Muziektrom: Hans Rooijmans, St. Joris Someren hoogste aantal punten buiten mededinging 176; 1 M. v. d. Burgt St. Antonius Stiphout 170½ p.; 2 W. Driessen O.L. Vrouw Aarle-Rixtel 155½ p.

Juniores muziektrom: 1 L. Martens St. Joris Deurne 165½ p.; 2 A. v. Dnther O.L. Vrouw Aarle-Rixtel 165 p.

Groepstrommen: 1 St. Margaretha Aarle-Rixtel 174 p.; 2 O.L. Vrouw Aarle-Rixtel 139 p.

Standaardrijden: 1 St. Antonius Abt Lierop 8 p.; 2 St. Antonius Gemert 6½ p.

Keuringen schoonste verzameling gildeattributen: 1 St. Catharina Helmond; 2 St. Margaretha Aarle-Rixtel.

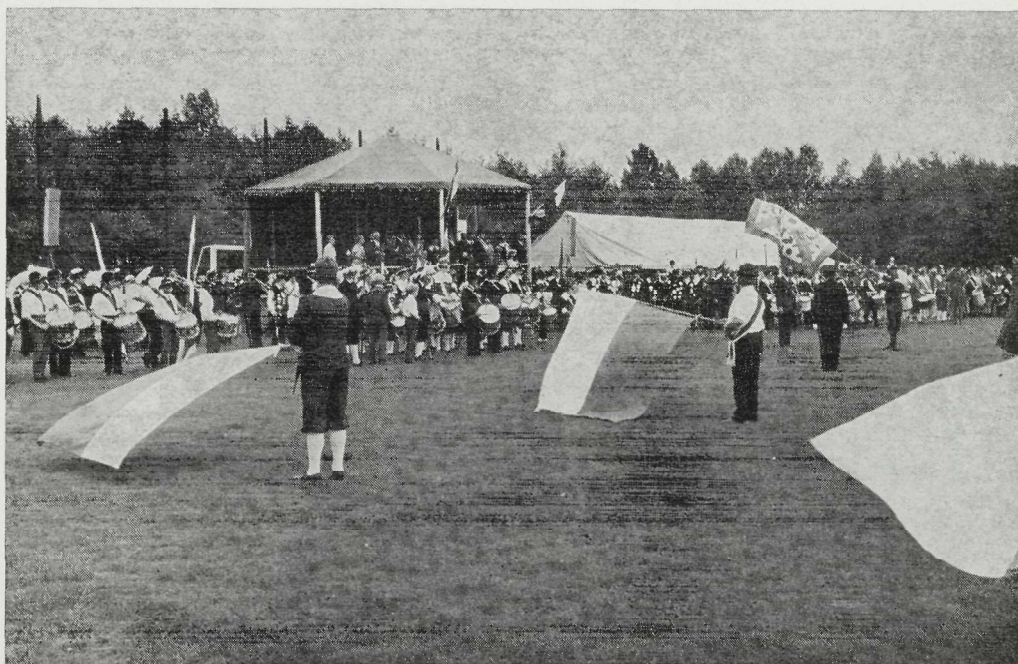
Best onderhouden zilver: 1 St. Antonius Gemert.

Schoonste vaandel: 1 St. Hubertus Liessel; 2 St. Leonardus Donk.

Schoonste standaard: 1 St. Antonius Mierlo-Hout.

Beste documentatie: 1 St. Catharina Helmond; 2 St. Margaretha Aarle-Rixtel.

Schieten koningstitel: Sint Antonius Deurne. Herinneringsschild: Sint Sebastiaan Mierlo. Blinde prijzen: Koning van St. Willibrordus Bakel. Kommandant St. Antonius Stiphout. Jeugdig echtpaar: St. Sebastiaan Mierlo.

Kringnieuws uit Maasland

Gildefeest te Drunen

Een herrezen St. Hubertusgilde viert tweede lustrum. Het gilde St. Hubertus van Drunen mag gerust gerekend worden tot een der oudste gilden van Brabant. In het oude nog in het bezit zijnde reglement of caert van 1787 staat het jaar van oprichting vermeld. Het is het jaar 1560 onder protectie van de Jonkers Francois en Willem van Haestrecht, heren van Drunen, gesticht en vernieuwd en geaprobeerd op de 13de november 1592 door Dirk van Haestrecht eveneens de heer van Drunen.

In de loop van de geschiedenis verdween het St. Hubrecht gilde zodat de attributen in andere handen kwamen. Het genoemde reglement met nog 7 zilveren schilden (koningsschilden), een zilveren koningsvogel, een zilveren medaille en een ketting werden op 26 maart 1952 op een veiling, te Den Haag door de gemeente Drunen teruggekocht.

Voor die tijd waren ook nog drie vaandels, een trom en een trompet in het bezit van de heer van Stokkum te Princenhage. Op de veiling in Den Haag waren de laatste attributen echter niet aanwezig, zodat deze elders zijn terechtgekomen. Ondanks naarstig speurwerk zijn zij niet meer voor de dag gekomen, doch het bestuur van St. Hubertus hoopt nog steeds deze stukken eens in haar bezit te krijgen.

De zilveren koningsschilden welke het gilde nu bezit dateren uit 1800, 1802, 1811, 1818, 1825, 1826, 1835; de zilveren vogel is van het jaar 1802 en de medaille van 1867. Sedert 1952 is men doende geweest het gilde weer leven in te blazen en de volijverige bestuursleden hebben hun doel bereikt in het jaar 1959; toen is de heroprichting van St. Hubertus een feit geworden en behoort het gilde weer tot de trots van Drunen. Deze heroprichting leidde tot het houden van een gildefeest in 1961. Ook nu, nu dit waardevol gilde haar tweede lustrum na de herrijzenis gaat herdenken, zal het op zondag 22 juni een gildefeest gaan houden, waaraan de gilden van de directe omgeving zullen deelnemen. De dag zal geopend worden met een Gildemis in de parochiekerk St. Lambertus en om half één zullen de overheden van de gilden Drunen, Elshout, Baardwijk, Besoyen en Haarsteeg op het gemeentehuis worden ontvangen door burgemeester Stieger. Dan om 14.00 uur wordt de optocht met de vijf gilden gehouden door Drunen. Na de optocht heeft een vendelgroet plaats voor het raadhuis. Ook dan zullen enige vendelzwaaiers hun kunnen tonen. Op het schietterrein zullen schietwedstrijden worden gehouden.

DRUNEN — St. Hubertusgilde

Op 22 juni heeft het Gilde het tweede lustrum herdacht van haar heroprichting sedert 1959. De dag begon met een H. Mis opgedragen door de Gildeheer en bijgewoond door de vier gastgilden uit de omgeving, welke ook voor de feestelijkheid in het dorp zorgden. Burgemeester Stieger ontving de overlieden op het gemeentehuis met de gebruikelijke erewijn. Hoofdman Ir. van Lammeren overhandigde hem het boek van „Het Vendel”. VVV-Voorzitter van Gorkum bood het Gilde een herinneringsschild aan. Na de receptie trokken de gilden St. Crispijn van Besoyen, St. Ambrosius van Baardwijk, Onze Lieve Vrouwe Schuts van Elshout en St. Ambrosius uit Haarsteeg voorafgegaan door St. Hubertus door Drunen om het plein voor het raadhuis een vendelgroet met verschillende demonstraties te brengen. De Trom- en vendeldemonstraties werden met tekst begeleid door Gildebroeder Jan Toorians uit Loon op Zand. Op Duinrand werd de schietwedstrijd gehouden: 1 St. Ambrosius Haarsteeg; 2 St. Crispijn, Besoyen; 3 St. Hubertus Drunen. Personeel: 1 Van Beurden; 2 A. de Hart; 3 F. Verhoeven.

BERLICUM — St. Jorisgilde

Rouw in Berlicum. Het was op 15 augustus, toen in het St. Radboudziekenhuis te Nijmegen mevrouw van Rijckevorsel, echtgenote van de zo kort geleden overleden Jonker René van Rijckevorsel, is gestorven. Zij was 59 jaar. In een apart artikel zal haar nagedachtenis worden gememoreerd, doch we willen het graag even aantippen onder het Gilde van St. Joris, waarvan zij beschermvrouwe was. St. Joris Berlicum, St. Willibrordus Heeswijk en vele Gilde bestuursleden en hoofdbestuursleden begeleiden haar op haar laatste tocht, want zij heeft ont-

zettend veel voor het Gilde gedaan. Op het kerkhof sprak de heer Jan v. d. Mortel. Speciaal herdacht hij het werk van deze eenvoudige en goede vrouw in de uitgebreidste zin.

Opnieuw is St. Joris in rouw. Dit keer was het voor de bekende vendelier Harry van Casteren, welke 24 augustus is overleden. De laatste jaren heeft deze grote vendelzwaaiër een minder goede gezondheids-toestand gehad, welke snel achteruit ging. In het ziekenhuis te Den Bosch is hij overleden.

In 1931 werd hij lid van St. Joris en na de oorlog, door Driek van Rooij opgeleid, werd hij vendelier. Hij bracht de kleur van St. Joris ook naar het buitenland. Het normale zwaaiendel hanteerde hij met gemak. Daarbij zwaaide hij ook nog het grote Gildevaandel van 2,40 in het vierkant; een reuze karwei. Vele zilveren schilden heeft hij hiermede aan het Gilde toegevoegd. Hij werd voorvendelier en was pas tevreden als hij de kunst aan de jongeren had geleerd. Op Gildegebied trad hij in de voetsporen van zijn schoonvader, de reeds eerder ontvallen Hoofdman Brok; alles, ja alles voor het Gilde!

Ook was hij bestuurslid van St. Joris de laatste jaren en op de wedstrijden zat hij veelal achter de jurytafel.

Deze waarlijk grote vendelier is door zijn Gildebroeders en mede-vendeliërs op het kerkhof te Middelrode begraven. In de Middelrooijse kerk, waar Harry zo dikwijls vooraan stond met het vendel, stond hij nu temidden van zijn collega's om afscheid te nemen. Met vaandel en trom.

Te vroeg is Harry ontvallen voor zijn gezin; hij was 57 jaar. Tien vendeliërs trokken met 6 tambours voor de baar uit. Vendelier Jan Vorstenbosch groette op het kerkhof namens de Gildebroeders. Hoofdman Arn. van Lith sprak de afscheidswaard: Harry, Rust in vrede.

BESOIJEN — St. Crispijn en Crispinianus k

St. Crispijn hield op 31 augustus een vriendschappelijke verschiëting. De uitslag was: 1 Het Zwaantje Genderen 60 pnt.; 2 St. Hubertus Drunen 57 pnt.; 3 St. Crispijn 53 pnt.

Op een onderlinge schietwedstrijd te Besoijen wist Harry de Louw het van zijn vader, de koning, te winnen. Hun gouden Gildebroeder vierde in juli zijn gouden huwelijksfeest. Het was Antoon van der Gouw en zijn echtgenote Tonia Raaijmakers. De hele dag heeft het Gilde zowat zijn opwachting bij dit feest gehad. In de H. Mis en op de receptie zwaaiden de Gildevaandels voor deze trouwe Gildebroeder en zijn vrouw. De Hoofdman, W. de Louw, sprak het paar hartelijke woorden toe. Als bestuurslid mag Toon en ook Tonia als voorbeeld worden gesteld voor de jongere generatie bij het Gilde.

Ook hier wisselt geluk en verdriet. Op 5 september overleed plotseling de koning van het gilde Laurentius de Louw, in de leeftijd van 40 jaar. Louw was pas koning geworden en streed met hart en ziel voor zijn gilde en zijn „jongens”. Zij hebben hem ook uitgeleide gedaan en met Gilde-eer is hij op het kerkhof St. Antonius begraven. De vendeliërs zwaaiden de afscheidsgroet; het koningszilver bedekte de kist. St. Crispijn verliest een goed Gildebroeder. Hij laat zijn vrouw met drie lieve kinderen achter. Hij ruste in vrede.

BAARDWIJK — St. Ambrosiusgilde

Waalwijk werd bij de jaarlijkse kermisdinsdag opgeschrikt door geweergeknal en door de grommende Gildetrom. Koning Bertus Kleijberg werd afgehaald en naar Baardwijk gebracht met zijn vrouw. Bij pastoor Vos — de Gildeheer — werd een vendelgroet gebracht. Na menig „kapelletje” belandde men in het Gildehuis, voor de koffiemaaltijd. Hierna werd geschoten met de kruisboog. De uitslag was: 1 Bertus van Daalen, 2 B. Kleijberg, 3 Sief van Hulten, 4 Henk Pullens, 5 Jan van Leijden, 6 L. v. Hulten, 7 mevr. van Hulten, 8 Jan Spapens en 9 L. Pullens. De Hoofdman Henk Pullens reikte de prijzen uit. Vermeld moet worden, dat alle gouden Gildebroeders — de oudere garde — in volle gezondheid aanwezig was. Vooral de Eerste Hoofdman Jos van Hulten feestte mee.

UDENHOUT — St. Jorisgilde

Op 13 augustus heeft dit Gilde naar de „leugenvo-

gel'' geschoten, met St. Antonius en Sebastiaan op het „Schutswaaike''. De Hoofdman van St. Joris raakte de kop van de vogel. De verliezer, St. Antonius en Sebastiaan moet St. Joris op het leugenbier tracteren. Dit schieten gaat aan het Koningschieten vooraf.

St. Antonius en Sebastiaangilde

Ondanks het vermaan van zijn vrouw: „Je mag zoveel bier drinken als je kunt en je mag zo laat thuis komen als je wilt, als je maar geen koning wordt'', is Piet van der Wouw toch Koning van het Gilde geworden op 3 september jl. Hij is nu 31 jaar lid en het is hem dus toch gelukt koning te worden. Bij St. Joris werd de 22-jarige W. van Lichten de Koning, die nog maar drie weken lid van het Gilde was. Deze beide koningen schoten op kermis-maandag toen alle Gildebreders werden opgeroepen 's morgens om 5 uur door een bazuinblazer, bode en omroeper. Om 9 uur werd de kerk betreden voor de Gildemis, waarna vendelgroet voor de pastoor-Gildeheer. 's-Middags had het koningschieten plaats. St. Joris had 151 schoten nodig; St. Sebastiaan 212 stuks. De koningsplechtigheid had plaats: de handwassing, over het vendel gaan, vendelgroet en kroning. Hierna ging men naar het gemeentehuis en werden de nieuwe koningen aan B. en W. voorgesteld. Later had een onderlinge verschietsing plaats. Bij St. Antonius en St. Sebastiaan overleed op 16

augustus de deken Bert J. Heerkens. Hij was 49 jaar lid van het Gilde en was een van de weinig oude leden welke het huidige Gilde mee hebben groot gemaakt. Hij was de man die met „Weerbaarheid'' en het oude Gilde St. Antonius en Sebastiaan mede de fusie aanging om ervan te maken wat het nu is! Met grote schutters- en gilde-eer werd hij door zijn gildebroeders ten grave gedragen. De erewacht in de kerk, de begeleiding naar zijn rustplaats en de afscheidsgroet door vendeliers en hoofdman was indrukwekkend.

LOON OP ZAND — St. Hubertusgilde

Op haar bomen werd op 19 augustus een schiet-concours gehouden van Udenhout e.o. Onder de bomen werd ook Bert Heerkens herdacht. De uitslag was: Kampioen opgelegd: G. v. d. Broek; 2 Ad v. d. Broek; 3 C. Ebbing van St. Hubertus, 4 W. Bertens van St. Maurits; 5 J. Vromans van St. Joris Udenhout en 6 J. Aarts Loon op Zand. Eind augustus schoot men daar opnieuw. Hieraan namen 45 schutters deel. De beker opgelegd was voor G. v. d. Broek Loon op Zand, de dagmedaille oor St. Joris Udenhout; Medaille vrije hand St. Op puist: 1 J. Aarts Loon op Zand; A. Bink 2 en 3. Joris Udenhout. Personeel: 1 A. v. d. Broek en 2 C. Ebbing Loon op Zand, 3 Bertens St. Joris Udenhout en 4 Vromans idem.

St. Ambrosiusgilde. Op 19 augustus heeft het Gilde St. Ambrosius van Loon op Zand haar leden te gast gehad met de medewerkers aan het Gildefeest van 27 april i.v.m. de Raadhuisfeesten aldaar. De Hoofdman kon hier allen hartelijk bedanken voor hun uitstekend werk om deze dag tot een geslaagde dag te maken. Hierbij was ook de Beschermheer en zijn echtgenote, Jhr. Verheijen uit Zeist. De film van de feesten en bijzonder het Gildefeest werd vertoond. Hierbij was de uitleg door Gildebreders Toorians. Op deze avond werden de koningsschilden van de laatste koningen, t.w. Dhr. Jos Dankers en Dhr. A. Vermeer, overhandigd om aan de zilverschat te worden toegevoegd. Thans zijn er 29 koningen geweest. Hoofdman Verhulst zei nogmaals dat het hem goed deed dat velen zich zo ijverig aan dit feest hebben gezet. Het was dan ook een feest om werkelijk trots op te zijn; dit getuigde de grote opkomst op die avond. Velen hebben ervan geleerd. Op het liefdadigheidsgildefeest te Hilvarenbeek wist het gilde een derde en een vierde prijs personeel voor de handboog en een kampioensprijs handboog te winnen op doel. Een goede prestatie voor de handboog van St. Ambrosius.

HOTEL KLEIN SPEYCK OISTERWIJK — TELEFOON 04242 - 2263

Specialiteit
Brabantse
Koffietafels

*

Diners voor
gezelschappen
tot 700
personen

*

Gildehuis
St. Barbara

OISTERWIJK — St. Sebastiaan

Wie kent hem niet? Leo Knevel, de strijder voor zijn Gilde en de tradities? Op 3 september vierde Leo Knevel zijn gouden jubileum als Gildebrouder. Hij is momenteel 70 jaar. „Het geval Knevel” roept in Oisterwijk associaties op met de geschiedenis van de gilden in Oisterwijk. Thans is hij ouderling van St. Sebastiaan, terwijl hij de functies van koning en Hoofdman heeft vervuld. Veel, héél veel, heeft hij gedaan om de vendeliërs en tamboers op te leiden om hen op de wedstrijden een geduchte partij te laten meespelen. Ook heeft hij veel bijgedragen voor de instandhouding van Gilden in de omgeving. Menige traditie heeft hij mede helpen herleven en herwinnen

en juist daarom is hem op 9 september een grootse hulde bereid.

DRUNEN — GENDEREN

Met opzet vermelden we graag de verrichtingen van de Schietvereniging SSV de Zwaan te Genderen. Zij maakt goede vriendschap in het „overmaas”-gebied met de schutters van St. Hubertus en andere verenigingen in haar omgeving. Op 5 augustus heeft De Zwaan weten te winnen van St. Hubertus uit Drunen met 33 tegen 17 punten. Op 9 augustus is er een tegenbezoek geweest.

Voor kring Maasland
Jan Toorians, Loon op Zand

Kringnieuws uit Kempenland

Het St. Jansgilde uit Soerendonk vierde deze zomer op grootse wijze zijn 325-jarig bestaan. Vooral door het intense medeleven van geestelijke en wereldlijke autoriteiten en van heel de plaatselijke bevolking, slaagden alle activiteiten, die door dit ongeveer 80 leden tellende en zeer actieve gilde op touw gezet waren.

De feestelijkheden werden zaterdag, 31 mei geopend met een drukbezochte culturele avond voor de inwoners van de gemeente. Hij werd verzorgd door de daarvoor in aanmerking komende plaatselijke verenigingen. Daarna was er zondag, 1 juni, een dansavond voor de jeugd. Vrijdag, 6 juni werd de officiële receptie gehouden ter ere van het 325-jarig bestaan van het gilde en mede ter ere van 3 jubilarissen in het Gilde: Aarts, H. Boelens en J. Vlaszak, die allen als bestuurslid zeer actief waren geweest in het Gilde en in vele andere verenigingen. Zeer velen kwamen hun gelukwensen aanbieden. Door de voorzitter van Kring Kempenland, de heer Karel Vermeeren, werden 3 jubilarissen begiftigd met het schildje van verdiensten van Kring Kempenland. Het hoogtepunt van de avond was de toespraak van burgemeester R. H. van Schaik, waarin deze meedeelde dat het H.M. de Koningin had behaagd de bovengenoemde jubilarissen de zilveren onderscheiding van de orde van Oranje Nassau toe te kennen. Zichtbaar bewogen dankte H. Boelens namens de 3 jubilarissen.

Zaterdag 7 juni werden onderlinge schietwedstrijden gehouden met schutters van gilden uit de omgeving,

waarbij het element wedstrijd bewust niet op de voorgrond trad.

Zondag 8 juni was het hoogtepunt van de viering van de feestelijkheden. Begunetigd door het prachtige weer en omzoomd door duizenden toeschouwers vierden de Gildebrouders van Kring Kempenland hun jaarlijkse kringdag in het feestende Soerendonk. 38 Gilden namen er aan deel. Tijdens de Gildemis, die werd opgeluisterd door het St. Jansgilde, leefde pastoor Bos zich uit in een lange, maar enthousiaste predikatie, waarin hij de geschiedenis van het gilde wezen en van het St. Jansgilde in het bijzonder verweefde en die het uiterste van zijn verzwakte krachten vergde. Na de koffietafel voor de genodigden ontving het Gemeentebestuur de Gildeoverheden in de door de schoolkinderen geheel in Gildesfeer omgetoverde nieuwe school. De optocht was schitterend, maar stagneerde op het laatste wat, omdat de route van plm. 2 km te kort was om alle gilden en muziekgezelschappen te omvatten. De officiële opening op het terrein met de toespraken, de massale opmars, de vendelhulde en het vendelgebed was voor de toeschouwers overdonderend. Daarna volgden de wedstrijden, die een sportief verloop hadden. De jury's hadden een moeilijke taak, want de Gilden van Kempenland komen steeds talrijker en mooier en beter voor de dag. Dat niet alle gilden de zichzelf toegemeten prijzen behaalden, doet niets aan het welslagen van deze dag af, die met een daverend slotbal werd afgesloten.

L. van Exel,
Secretaris St. Jansgilde

Uitslagen Kringdag 1969 te Soerendonk

Mooiste en ordelijkste gilde in de optocht: 1 H. Kruis, Gerwen; 2 St. Martinus, Tongelre; 3 St. Joris, Reusel; 4 St. Anna, Nederwetten; 5 St. Catharina en Barbara, Leende; 6 St. Cecilia, Veldhoven; 7 St. Joris, Stratum; 8 St. Joris, Gestel; 9 St. Sebastiaan, Mierlo; 10 St. Martinus, Dommelen; 11 St. Catharina, Woensel; 12 O. L. Vrouwe-gilde, Eersel; 13 St. Catharina, Eersel.

Oorspronkelijkste gilde: 1 St. Martinus, Tongelre; 2 H. Kruis-gilde, Gerwen; 3 St. Joris-gilde, Reusel.

Mooiste uitrusting standaardrijder: St. Sebastiaan, Mierlo.

Oudste gildebrouder: De heer Cuipers, St. Cecilia-gilde, Veldhoven (Medaille van de heer Commissaris der Koningin).

Best bewaarde oude vaandel: H. Kruis-gilde, Gerwen.

Mooiste vaandel na 1960: St. Catharina, Eindhoven.

Mooiste trom na 1945: St. Catharina, Woensel.

Mooiste gildezilver: St. Catharina, Eersel.

Mooiste verzameling gilde-attributen (zonder zilver): St. Nicolaas, Valkenswaard.

Mooiste kapiteinspick: St. Nicolaas, Valkens-

's-Hertogenbosch

GROEIBRILLANTEN

waard.

Best bijgehouden gildeboeken vanaf 1945: St. Catharina, Woensel.

Mooiste koningschild: 1920—1945: St. Catharina, Eersel.

Standaardrijden: Ereprijs: v. Gennep, St. Joris, Gestel; 1 Tops, St. Joris, Reusel; 2 Caris, St. Martinus, Dommelen; 3 v. d. Aalst, O. L. Vrouwe-gilde, Eersel.

Bazuinblazen (groepen): St. Martinus, Dommelen.

Bazuinblazen (persoonlijk): 1 L. Basten, St. Martinus Dommelen (na loting); 2 H. Prinsen, St. Nicolaas, Valkenswaard (na loting); 3 J. v. d. Aalst, St. Martinus, Dommelen.

Groepstrommen op gildetrom: Ereprijs: H. Kruisgilde, Gerwen; 1 St. Anna, Riethoven; 2 St. Joris, Stratum; 3 St. Nicolaas, Valkenswaard; 4 St. Catharina, Woensel.

Trommen op gildetrom (persoonlijk, 16 jaar en ouder): 1 L. v. d. Berg, St. Nicolaas, Valkenswaard; 2 v. d. Vleuten, St. Cecilia, Veldhoven; 3 Dieles, St. Jan-Baptist, Leende; 3 H. v. Sambeek, O. L. Vrouwe-gilde, Eersel; W. de Roos, St. Nicolaas, Valkenswaard.

Trommen op muziektrom (persoonlijk 15 jaar en jonger): 1 R. v. Hunsel, St. Joris, Budel; 2 G. Teurlings, St. Lucia, Steensel; 3 J. Boogers, O. L. Vrouwegilde, Zeelst; A. v. Hurk, St. Lucia, Steensel.

Vendelen, groep: Ereprijs: St. Martinus, Dommelen; 1 St. Jan, Leende-Strijp; 2 St. Willibrordus, Waalre; 3 St. Nicolaas, Valkenswaard; St. Catharina en Barbara, Leende na loting met St. Lucia, Steensel.

Vaandelklasse: J. M. de Louw, H. Kruis, Gerwen.

Klasse A: 1 J. Konings, St. Willibrordus, Waalre; 2 P. Smolders, St. Willibrordus, Waalre.

Klasse B: 1 Th. v. Boxtel, St. Martinus, Tongelre; 2 J. Hulzen, St. Jan, Leende-Strijp; 3 A. Dieles, St. Nicolaas, Valkenswaard.

Klasse C: 1 A. Adriaans, O. L. Vrouwegilde, Zeelst; 2 R. B. Hartjens, St. Willibrordus, Waalre; J. v. Mierlo, St. Catharina en Barbara-Eindhoven; P. Jansen, St. Lucia, Steensel; ra, Leende; 3 J. L. Talmon, St. Achilleus, A. A. Hartjens, St. Willibrordus, Waalre.

Jeugdgroepsvendelen: 1 St. Catharina en Barbara, Leende; 2 St. Jan-Baptist, Leende-Strijp.

SCHIETEN:

Kruisboog: Koningskruis: J. C. Schilders, St. Joris, Hapert.

Vogelschieten: 1 P. v. Limpt, St. Joris, Reusel; 2 M. Jansen, St. Catharina, Gestel.

Corpsschieten: 1 St. Cecilia, Veldhoven; 2 St. Joris, Hapert; 3 St. Joris, Budel.

Kampioen: 1 M. Bazelmans, St. Cecilia, Veldhoven; 2 A. v. d. Put, St. Joris, Hapert.

Geweer: Koningsvogel: Th. v. Rooij, St. Catharina, Tongelre.

Vogelschieten: 1 v. d. Wiel, St. Catharina, Strijp; 2 H. Rokx, St. Joris, Vlokhoven; 3 J. Roosen, St. Joris, Vlokhoven.

Corpsschieten: 1 St. Anna, Nederwetten; 2 St. Catharina, Tongelre; 3 St. Martinus, Tongelre; St. Catharina, Tongelre.

Kampioen: 1 H. Dijkstra, St. Martinus, Tongelre; 2 J. v. Happen, St. Martinus, Tongelre.

ST. JORIS GESTEL

Op dinsdag 2 september i.l. werd in de Gildekamer van het Sint Joris Gilde Gestel en Blaarthem te Eindhoven aan de Gildebroeder Hubertus van de Vorst de zilveren onderscheiding van Kring Kempenland uitgereikt wegens veertig-jarig lidmaatschap. De districtsraadsheer, de heer Royers, spelde hem, onder het toeziende oog van de voorzitter Bond van Schuttersgilden Kring

Kempenland de heer K. Vermeeren, deze onderscheiding op zijn borst, waarna de heer K. Vermeeren een toespraak hield en Gildebroeder van de Vorst prees voor zijn zeer vele verdiensten, welke hij in de loop van deze 40 jaren aan het gildewezen heeft bewezen, in het bijzonder aan het Sint Joris Gilde Gestel en Blaarthem.

de Gilde viert!

De Gilde viert..... zo luidt de aanhef van een heel oud vaderlands lied. Ja, de Gilde viert, al naar dat te pas komt, maar als de feestklanken zijn verstorven en de vendels opgeborgen, herneemt het leven van alledag zijn rechten, het leven met zijn risico's op velerlei gebied.

Zorg er voor, dat u daartegen
zo veel mogelijk gedekt bent

en zoek deze dekking bij een instelling, die reeds een mensenleeftijd lang heeft bewezen, dat zij ieders vertrouwen verdient.

Déze instelling:

VERZEKERINGEN N C B

TILBURG, PROF. VERBERNELAAN 200
TELEFOON 78133 (04250)